

28 lige præcis er det magiske tal. Jeg kunne eksempelvis godt tænke mig at vide, hvordan forslagsstillerne lige præcis er kommet frem til de her magiske 28, herunder, hvorfor tallet ikke hedder 27, 26, 29 eller 24 for den sags skyld. Alt så, hvori består den dybere mening i og forklaring på, at tallet 28 lige præcis er det rigtige tal, når nu forslagsstillerne egen argumentation, som vi har hørt her i dag, jo overhovedet ikke holder vand?

Derudover noterer jeg mig, at det fremgår af beslutningsforslaget, at forslagsstillerne er bekymrede for, at ambitionerne i gymnasiereformen ikke kan realiseres på grund af klassekvotienterne. I betragtning af at hovedparten af forslagsstillerne jo selv har været med til at vedtage gymnasiereformen, burde det ikke komme som den helt store overraskelse for nogen, at der i den nuværende gymnasiereform lægges op til, at gymnasierne kan eksperimentere med varierende arbejds- og undervisningsformer, dvs. også afprøvning af forelæsningslignende seancer, mindre arbejdsgrupper, holddannelser, valghold eller projektarbejde.

Hvis vi så, som forslagsstillerne ønsker det, skal tage udgangspunkt i at lægge sådan et fast loft over antallet af elever i klasserne, vil det jo betyde, at vi fjerner den frihed og fleksibilitet, som er kendetegnende for gymnasiereformen, og som altså giver mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse på det lokale niveau. Samtidig vil forslagsstillerens forslag om et fast loft også have den konsekvens, at flere elever ganske enkelt ikke vil blive optaget på den skole, som de ønsker, og dermed ikke få den studieretning, som de ønsker sig allermest. Eller som rektor for Egedal Gymnasium, Henrik Madsen, udtalte i en af de regionale aviser om at skulle ned på 28 elever:

»Men hvis vi skulle derned med de nye 1.g-klasser, så skulle vi have afvist 12 elever fra lokalområdet, og det ønskede vi ikke.«

I artiklen peger rektoren så også på, at klasserne erfaringsmæssigt bliver mindre, fordi nogle elever flytter og nogle simpelt hen vælger en anden uddannelse. Omvendt kan man læse i artiklen, at det var et bevidst valg for rektor for Frederiksværk Gymnasium, at de gerne ville have de mindste klasser i hele Nordsjælland. Og sådan er valg og præferencer jo så forskellige rundt omkring, og jeg vil ikke stå her fra talerstolen og påstå, at den ene skole har truffet et bedre valg end den anden skole. For det er jo netop et lokalt valg og en prioritering, og sådan ønsker

vi, at det fortsat skal være. Vi har med andre ord fuld tiltro til, at ledelsen på det enkelte gymnasium selv kan tilrettelægge undervisningen, så den passer til den måde, man helst vil tilbyde den på.

Med de ord skal jeg jo så meddele, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 20:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 20:22

Nanna Westerby (SF):

Nu har Undervisningsministeriet lavet de her udtræk, som de mener viser, at klassekvotienter overhovedet ikke betyder noget for de socialt svage eller for frafald eller noget. Mig bekendt er de undersøgelser vist ikke fuldstændig videnskabeligt gennemført. Det er der til gengæld nogle andre undersøgelser der er, nemlig den undersøgelse, der hedder »Fra gymnasiefremmed til student«, der blev lavet på Danmarks Pædagogiske Universitet faktisk lige her for nylig. En rigtig interessant undersøgelse. Jeg vil opfordre alle, der arbejder med de gymnasiale uddannelser, til at læse den.

I forbindelse med den siger Susanne Muring, videnskabelig medarbejder på Center for Ungdomsforskning: Vores undersøgelse viser, at mange af de gymnasiefremmede elever føler sig pressede i de store klasser. Og hun fortsætter: Når der er mange i klassen, er den enkelte mere sårbar, og det bliver sværere at få lærerens opmærksomhed, hvilket er meget vigtig del af spillet. De gymnasiefremmede giver udtryk for, at de oplever overgangen fra folkeskolens mindre klassestørrelser til gymnasiernes store klasser som et chok. Den undersøgelse kunne jeg godt tænke mig at høre ordførerens kommentar til.

Kl. 20:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:23

Sophie Løhde (V):

I min ordførertale valgte jeg at forholde mig til ikke bare de eneanalyser, som Undervisningsministeriet havde gennemført, men faktisk flere analyser, som viser, at der ikke er den sammenhæng, som oppositionen påstår. Det er så også uagtet, at fru Nanna Westerby så kan citere fra en undersøgelse.

Det, jeg bare synes er det afgørende, er, at hvis vi lægger alle de undersøgelser til side, kunne vi så ikke blive enige om, at det må være lærerforbruget pr. elev og herunder, hvad de